

## **ЗОРЯНСЬКИЙ ХОР: ІСТОРІЯ У СВІТЛІНАХ**

Минає 10 років від часу відродження народного хору агрофірми «Зоря ім. Плютінського». Однак історія цього чудового колективу нараховує уже не одне десятиліття...

Пісня – це душа народу, це безмежне поле, засіяне зерном історії, заквітчане людськими надіями.

закінчані лідськими надіями. А починалося все так... Спогади ветеранів про перший хор почвертують нас у п'ятдесяті роки, в роки, з яких, власне, починалась історія села Зоря і колективного господарства, що розрослося на місці колишніх Смокрівських хуторів. Організатором сільського хору був корінний місцевий житель Григорій Дмитрович Епік. Працював Григорій Дмитрович тваринником, але понад усе любив пісню і саме з його ініціативи був створений хор. До речі, сім'я Епіка наперед співчуття. Тривалий час у хорі співали не лише його фундатор, Григорій Дмитрович, а й багато хто з його родини, зокрема сини Всесловод та Микола. Учасниками колективу були жителі Зорі і навколо-



Зорянці у Бресті. Диригую Йосип Трач. 1973 рік.

лишніх сіл. Усіяко підтримував учасників художньої самодіяльності голова правління колгоспу **Володимир Антонович Плютінський**, він був щирим прихильником хору протягом усієї його історії.

Під кінець 50-х років в Зорі побудували клуб. На той час це було помітна споруда – простора, з колонадою, з ліпниною на фасаді і у залі. Таким чином з'явилася спрощене, як тоді казали, «вогнище культури на селі», основне місце для заняття художньою само-діяльністю.

Першим керівником Зорянського самодіяльного хору був **Михайло** самодіяльного хору був **Михаїл Михайлович Земельський**. Під його керівництвом колектив виступав в обласному центрі, в селах Зорянської сільського ради. Перед гостями із Болгарії в Клеванському будинку культури колектив виступив з прекрасною програмою: це були патріотичні та народні пісні, а також пісні, що народилися в самому колективі. З року в рік швидульувалася виконавська майстерність хору. У 1967 році на районному огляді художньої самодіяльності, присвяченому 50-річчю Великого Жовтня, зорянці знялися чільно місце. Це був перший великий творчий успіх. Він не міг не залишитися ним: післям: 1969 році постановою Міністерства культури України, хору колгоспу „Зоря комунізму“ було присвоєно почесне звання



#### Колгоспний хор зразка 60-х років.

«Україна», на всеукраїнському фестивалі «Сонячні кінтарети». У колективу — сильна оркестрова група, барабан-вітушок Микола Орчинський. Кор нараховує до сімдесяти чоловік: музичанти, вчителі, бібліотекарі, садоводи, інженери, медики... За весь час своєї діяльності колектив, збагачуючи свій репертуар, наполегливо працює над вдосконаленням вокально-хорової майстерності. Солистами хору в час його розквіту у 70-х-80-х роках були Марія Крута, Надія Самкова, Микола Епік, Ніна Кащернюк, Любія і Леся Мельнича, Валентина і Степан Рибачуки, Анатолій Юхимчук, Анатолій Бойкій та інші.

У 1987 році на запрошення В.А. Плітюнського, в колектив прийшов митць Микола Дацук. Микола Володимирович на той час працював художником керівником Чигирівського народного хору, і був помітною постійною у хорових мистецьких колах. Але саме у «Зорі» (пізніше так називався професійний колектив під його керівництвом) Микола Дацук став заслуженим діячем мистецтв України.

Саме на основі самодіяльного народного хору був створений волинсько-хореографічний ансамбль. До його складу із самодіяльного хору на перших порах увійшли Тетяна Любов Мельник, Микола Епік, Марія Холобідь, Надія Самкова, Анатолій Максимчук, Олексій Фісячук, Олеся Римар, Анатолій Гуз, Ніна Кашернок, Галина Шило, Руслана Фісячук, Любов Епік, Марія Найдік, Раїса Шкарапа, Ігор Глінчук, Антон Глінчук, Віра Епік, Анна Погурович та інші. З Ківського хореографічного училища в Зорю прійшла група танцорів-естрадистів і колектив переходить на професійну основу, а у 1992-1997 роках працює при Рівненській обласній філармонії. Причому професійними артистами стали і ряд колишніх самодіяльників.

Гастролі проходять по всій Україні, в Росії, Чехії, Польщі, Австрії. Микола Дацук, використовуючи свої творчі здібності, разом з колективом почав творити свої власні пісні, які заслужили любов і шану місцевих жителів та принесли колективу всекраїнську популярність. М. Дацук пише музику на вірші О. Богачука, М. Степанюка, вірші О. Богачука, М. Степанюка, І. Струцика та ін. Однак у скрутних 90-х роках чиновники будь-кому засмічали ансамбль реорганізували.

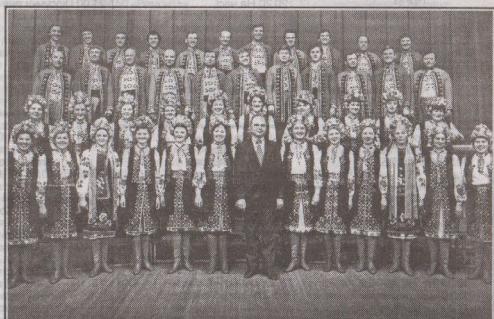
І ось 10 років тому відродився хор. Тепер уже під керівництвом Олени Захаріївни Конік. Повернулися до по-стути на новостворений колектив і ряд ветеранів тих, колишніх хорів. Але віллазя в нього нова, талановита молодь. Олена Конік, вспівуючи фізичні і трагичні



Вокальний ансамбль «Зоряночка» на фестивалі в Клевані



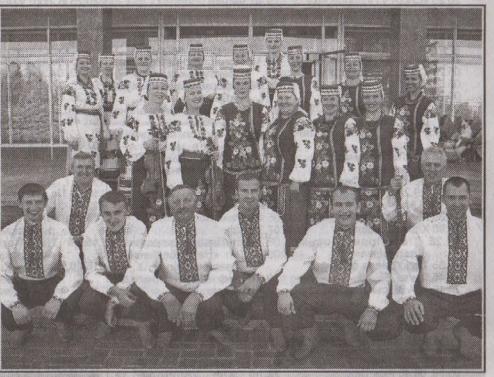
В колгоспі «Рассвіт ім. Орловського»  
Другий зліва – Микола Фенглер.



Самодіяльний народний хор колгоспу «Зоря комунізму». 1983 рік



Учасники вокально-хореографічного ансамблю «Зоря».



Народний хор агрофірми «Зоря ім. Плютінського».